

takve karabinijere kazniti, jer su i po kaznenom zakonu kažnjivi. Ali to se nikada ne dogodilo. Zato smo znatiželjni, hoće li i kako će putnički prefekt radi napomenutih slučaja postupati proti karabinjerima, da li će uopće dozvoliti, da se oni osuđuju na onim nesrećama.

Jos nesto: Pošta u Oprtlju još nikada nije izručila nijednom našemu čovjeku u svojem podrijetlu „Istarsku Rijeć“ ili bilo koji drugi list u našem jeziku. Sve to se uništava na pošti. Jest, na pošti u Oprtlju (Portole), gospodin ravnatelj pošte! Dalje: U nekojim krajevinama na Poreštini postavljaju se pod sekvestar zgrude - Družbe Sv. Cirila i Metoda. Iz kojih razloga se je to dogodilo, ne znamo. Valjda za to da se šikanira. Ne govorimo o drugim družbinama zgradama, koje su bile ranije samovoljno i protuzakonito zapošljene od raznih općina. (Zar ne, gosp. Lugnani u Piranu i vi drugi Lugnani, kojih ima sijaset po Istri?) bez dozvola vlasnika i kojeg se upotrebjavaju, a da se uopće ništa ne plaćeva, da isplate najamnino ili da idu vani odgovaraju: „Platite radije vi nameno, što smo mi potrošili u zgradil. Jednom našećenici osjećajte pravi mučenik pod Austrijom, a da se i sada je pod Italijom, (koji se inače posebno razlikuje od mnogih drugih samozvanih mučenika! Op. ur.), medulinski karabinjer zabranjuje da cita sv. Misu. Sto više i sam biskup Pederzoli na sve to šuti, jer je on Italjan ili hoće da mirno živi. Ili na pr. slučaj jedne Posušnjice, gdje lažio drži prisilno u Posušnjici nametnutog činovnika, fašista, koga mora naravski Posušnjica dotično naš narod da plati. A koliko ima drugih slučajeva? Sretina Libija!

Sve same sitnice! A koliko ih ima! I to sve prouzročuje samo neizmerni bol i mržnju! Italijani s a m i rade svim svojim silama proti svakom sporazumu. Ali bez nas i preko nas nema sporazuma! Nismo, mi koji stvaramo ireditantizam, nego Italijanci sami.

Svećeno dñemo, da konferencija ne će moći ništa da na tome promijeni, jer to su interne italijanske stvari. Ali i tako je dobro. Mi svoje ruke percemo, jer idemo dobro. A kad se konferencija razidje, uspostavit će se opet lijepo onaj zakon o ograničenju prava vlastištva, onaj zakon, koji je sada samo privremeno suspendiran. Dakako, dakako. Ali tu bi ipak mogla konferencija nešto da učini.

DOPISI

RIJEKE.

Polemika Nino - „Riscossa...“ i Morte di Fuoco. Jedan prijedlog.

Nino je ipak odgovorio „Riscossa...“ i to con tuti i fiocchi - kašto to on umije! Evo ukratko njege obame:

1) Ja, Nino Host-Venturi, bio sam jedan od prvih njegečića Fašisti, Zahvalio sam se na toj časti, kad se nisam više slagao s drugima mojima kolegima.

2) I ja sam marširao u „Maré di Roma“. Svjedoci: dvije Ečelence; Grandi e Vecchi.

3) Kad sam izabran za komandanta Milicije, ja sam izjavio, da primam, ali uz uvjet, ako me Duće potvrdio. Duće me je potvrdio, i ja sam danas komandant Milicije.

4) Ja sam 1922. ujedno s g. Antoni Bolonijem, da se imu udariti na Zanellijskim, i jedne večeri, palo je u moje ruke nekoliko, zaboravljenih, Budući pak da na Rijeci nismo imali nego samo 42 puške, ja sam otišao u Rijeku, da potražim oružje, što sam ga bio sakrio u raznim krajevinama Italije. Međutim, stvari su se na Rijeci tamo mogla odlaska tako komplikovale, da su nasi bili primorani, da svrše sa Zanellom, premda sam ja bio odsutan.

5) Ja sam i dan izboru, 24. aprila 1921., bio prvičio sve potrebito, da se osvrnuju usljeti izid onih izbora. Tko je bio onog dana sa mnom (od 5. do 8. ure večere) zna, da nije na meni krivnja, što stvar nije uspijeva. Ja sam u svrhu bio pozvan u Rijeku i bataljun „Venezia Giulia“...

6) Ja nisam bio ništa ču ikada biti framusun. Kad sam organizirao „Marču de Ronki“, govorio sve italijanske lože svi mi ponudili svoju pomoć. Ja sam tu pomoć privratio, jer sam za svetu Kauzu htio da izrabim sve i sva.

7) Mogu da uverim sve i svakoga, da barem nekoliko godina na Rijeci ne bili mikavikovi izbora.

E — avanti de sto trolo ...

Sve to i tolikih drugih stvari nadrljio je naš Nino i Vodotin, od 5. do 10. mjeseca. Imao i dva pisma opatičke Istranske lože „Carmo“, koja je ovih dana ukinuta. (Međutim, čini se, da nijeli!) Iz tih pisma izlazi, da se to ja loži, naložila, a validna se i još nalazi u suterenu, pod kavanom Lokal. U tim pismima stoji, da su framusuni nazivali onati suteren: la Valle del Limpido ... Aj buzaron! A ja se lipje spjećam, da je prije nekoliko godina u onom istom lokaluu „del Limpido“ bio nekakav kateristica, u kome se, osobito poslijede vrstama, izvodile najražnije svirnjare. Altroči Limpido!

U jednom pismu, veli nadala Nino, što ga je jedan od „Riscossa“ pisač riječke framusunske loži „Sirius“ stojio ovo: „Pomozite nam, borbi protiv Host-Venturi, i mi vam obecemo, da ne ćemo više udarati po vama u na-

šim novinama. To pismo je pisala Riscossa i opet „Riscossa“ u svakom horu lupa po framusunima, dok evo, u pismu objeća, da to neće više činiti, ako njoj se ispunia ona želja. I kad posmislim, da svijet ljudi govore neprimjerno o nekakvoj alti moralita“, — fermeza romana, „inculata nobilita di carotere vrati ti ge zna, što još, čapuju me uistini pravigrani“. Ali, signori, zar se s takovim polemljena klanju javno stvari i javnim interesima ovoga „marforianoga“ grada? Ne, ovako se ne služi interesima mrtvoraznoga grada, i čovjek, kad vas citi da sluša, mora bi da svijet, da očaj.

Sva sreća, što nam je još ostala naša Eduard Sušmel, ne poznate li ga? Tu sam je onačio. Sušmel, koji je, čini prije, sedište Italijani ovama slijedi, napisao jedno lijepo pismo velikom veličanstvenom pjesniku malecijanu. Bogač, zašto ne bi Rijeka došla pod Italiju. I oni mi je pišeli. Marferline doista odgovorio i od onoga dana je Sušmel postao sliven slavan. A još se je više proslavio, kad je godine 1919. u nekim italijanskim novinama dokazivao, da je Jugoslavija dostačan Senz za svu njezinu pomorsku trgovinu da bi Bakar i Kraljevica mogli mire duše spasti pod Rijekom. A najviše se je proslavio članicima i konferencijama, što ih je držao po Iliriju dokazujući, Kakva će to biti sreća za Rijeku, kad padne pod Italiju.

Taj isti Sušmel, Edoardo Sušmel, napisao je ovih dana dvađeset elanac, pod naslovom: Fiume: una città che muore. (Rijeka: grad, stari umire.) Taj je elanac stampao u Piccoli, od 4. mjeseca. Mi smo ga svi čitali. El je ga rajaon, el Sušmel, el ga proprie rajaon!

Članak je ostar, ali pogodio je žicu. Vedeta se lutti, ali ništa zato. Onako se piše. Sušmel počinje s tim, da je Rijeka grad, koji umire. Rijeka je od svih napuštena. Njen prijeti: „rovina e morte“. Prije je bilo „o Italia o morte“, a sad je: „rovina o morte“. Ovo nije nikakva fraza, već naš Sušmel, ali je kritika istina. Mi mu vjerujemo. Na Rijeci, prijevođena Sušmel, ne radi se i ne dobiva se već punih deset godina, pa su zbog toga otisli na krov svih rasparsi, i oni veliki i oni mali. A unisteni su u kapitali, javni i privatni.

Ovdje je Sušmel sam dječiomjeno pravobranik reka: „Javni, gradski, puški kapičali su otiski k vragu, ali oni veliki, peščanski, polutrankovski — ti se još drže, iako koliko vrijedi ona: „beci la beci“ još će se držati.“

Nadale pripovedi Sušmel, da dove granice znaće za Rijeku potpuno rasulo. Baroš-Jugoslavij, to je stari i smrt Rijeci. Da je Baroš ostao Rijeci, sva bi jugoslavenska trgovina prolazila kroz Rijeku, donda ide svrha na Sušmel, a Rijeka gleda sve na Sušmel.

To je sve u redu, da ne bi Sušmel, ali zadržao, da nad ne bi glasoval. Rijeka, da bi glasovala Sušmel, ali da može da bude ovdje uklonjena! Smrša je, što je na smolu zapala Rijeku. Da je Jugoslavija slusalj Sušmel i mjesto Barosa uzlazila svoju luku u Seniju, danas bi Rijeka evnala, jer ne bi ni vršak ništa slala preko Senja. Što ćemo Jugoslavija niti kao onaj belgijski pjesnik, koji odgovara Sušmelu, „Brata balcanica“.

Ona nastavlja Sušmel, kako su već u Rimu bili izdani dekreti, da se podignju razne industrije, otvorevne tvornice a napravljeni su i plani, da se urede skladnija za ljes, da se proširi cesta Rijeka. — Optajiva, da se sagradi most preko Riječine, da se popravi luka i tako dalje.

Od svega nije se učinilo drugo, nego što se raspisao oglas jeftinje za gradnju jednoga maglora — miliča: „San Marco“. Eto tako ide, tuži se s pravom Sušmel. „Mi smo se, veli, nadali će s aneksijom započeti jedna setnica“ je, i djeći da sute, a zatim su mi silom oduzeći rublje i novac, dok su mi drugi lovovi, koji su stajali vani, stražili i branili Rijeku, da su dolazak kući. Kad su talovi obavili svaku potrebu, zapustili su stražnjike i otputili se u svoje paturice, da izazvaju u Helečevu kuću iz kuce i stala na oču kriješi i pusti. I tako, i tako, video se da kriterij za pusti imati za nje, te poslije, povrati se, se početi s željeznicom stražnjicom. Tu so drvi na krovu Helečija i njegovu kuću. Zatim su reči proglobili. Drugi dan je Helečić otišao k oružnicima te im priopćio cijeli događaj. Sada oružnici traže krive, ali bez uspeha.

Na to može samo Mussolini. Neko traži od Jurčevske, ali ostrvo ... da se i za Rijeku uvezu de jadarska tarifa (tariffa adriatica) i sve će biti dobro.

Ja pak, Rokac, nemam više ni u tu tarifu. S Rijekom se do sada napravilo nekoliko eksperimenta. Učinili su je slobodnog državom i nisu islo. Prijedodini su Italiji. Sušmel se tuži. I tako, nevolja ovako, nevolja onako. Nešto je držala, Imaš, koji vele, da bi Rijeka bila gubljena da živi jedino u slučaju, da je prisutstvuje Jugoslavija. Kako je, to postalo sasvim nemoguće, to bi trebalo, da se nadje jedan čovjek, kakav novi d'Annunzio, koji bi predložio nešto drugo, na primjer, da se Jugoslavija anektira Rijeci, tako da sva zemlja od Kantride do Vardara postane jedan riječki korpus separatist. Najzad na Rijeci ih je sada sada polovskojak, zašto ne bi pala i ona? Ali u tom slučaju ja ne bih rad, da se po riječkim ulicama stvaraju kortesi i da se viđe. O Jugoslaviju o morje! Moje je misljenje, da se smrt ne sniže sazivati. Da to nije dobro, vidimo li ovdje na Rijeci, gdje smo je sazivati puno tri godine... Sazivati smo je, sazivati, pa je i došla. Ne zovi vragat! Rokac.

IZ NOVIGRADA.

Kako je ispred ovogodišnja berba.

Ovih dana dovršili smo s trgom i jedinstvo. Prijedodili smo dosta dobroga vina, Bišće, a nešto manje, načinjeću gradućiju. To nas veseli. Učinili smo da smo u hrvatskom putu. Danas, vidi, traži bijelo vino za eksport u inozemstvo. Svi su župno, da će nam Bišće, vidi, u ovu godinu dobiti nešto posebno. Čak i lanišće. Čak i to, vidi, da je učinili putovanje u Trst ili na Rijeku. Nekoliko godina su već učinili, da neće više cijepati na američanskoj pedagoškoj terapiji, već druga bijela voda grožđa. To je posuv u red. Čemu da cijepamo takve crne vrste grožđa, kad znamo, da se crno vino prodaje. Inaće cijena vina bit će i ovo godine velika. Sretni će biti oni, koji ga raspodaju po 1.50 L. Gospodarska bijeda nježat će mnoge vinogradare, da ga raspodaju po nižim cijenama.

IZ SV. VINCENTA.

Nepoznati tatuvi provali u željezničku stražnicu pokrali rublje i novac te do krvni nabili željeznicaru i njegovu kćer.

Prošle subote, u 11 sati uveče, čekao je željezničar Ivan Helečić na željezničku stražnicu. Dvojica provališe u kucu, u željezničku stražnicu, a ostala dvojica ostanevanu učinku, koji dolazi iz Trsta. Tu se vidiem došutili se četiri tatuvi do željezničke stražnice. Dvojica provališe u kucu, najprije su naredili Helečevu kćer i djeći da sute, a zatim su mi silom oduzeći rublje i novac, dok su mi drugi lovovi, koji su stajali vani, stražili i branili Rijeku, da su dolazak kući. Kad su talovi obavili svaku potrebu, zapustili su stražnjike i otputili se u svoje paturice, da izazvaju u Helečevu kuću iz kuce i stala na oču kriješi i pusti. I tako, i tako, video se da zastupa selo, a selo nije imalo. I tako, i tako, video se da zastupa selo, a selo nije imalo. Take je pred noć vrijeme izazvano u imenu selu, da neka bude općina u Bačoj Vasi, a mi smo svi proti toga i zahtijevamo, da se Klenovšćak odzume. Račoji svi i prijeti pojavi općini. On dake nema prava, da govoriti u našeime. On ne će k nama, a bome ne idemo ni mi k njemu. Jedno opazamo, da se neki propali studen s njima druži ...

IZ KLENOVŠĆAKA.

Nas seoski župan,

Cudan je taj naš župan! Župan je bez ljudi. Nije dan ga nije u selu potvrdio, niti ga neće. A on se naravila seli i hode da nam ni sili gospodari i župani. Alaj je smršaj. Pa zato mu niko ne će ni u krušnu, a skoro ni pol. Pred par godinama postavio ga je neki brigadir zero — i svaki zero. Pošpijam malo boho — a to ni tutre dece, ljudi, muških i ženskih, a mej njimi i župan — i svaki poslužnik župan. Župan je nekakova mestrinica, kako ih uči nekakove kćerke?

Fr. A kako je na Saleže?

Jur. Sve jedan tabak! Tu sam ti prisala pred jednu privatnu kuću i čujem, kako nek nutri predika: „Zero piju zero — fraka zero — i svaki župan. Pošpijam malo boho — a to ni tutre dece, ljudi, muških i ženskih, a mej njimi i župan — i svaki poslužnik župan. Župan je nekakova mestrinica, kako ih uči nekakove kćerke?“

Jur. I koliko je na Saleže?

Fr. To dunke, kako i puti nas?

Jur. Dve familije su tamo svemoguće, ko zapovedaju: jedna danas, a jedna jutra kako se trefi.

Fr. A kako je na Saleže?

Jur. Sve jedan tabak! Tu sam ti prisala pred jednu privatnu kuću i čujem, kako nek nutri predika: „Zero piju zero — fraka zero — i svaki župan. Pošpijam malo boho — a to ni tutre dece, ljudi, muških i ženskih, a mej njimi i župan — i svaki poslužnik župan. Župan je nekakova mestrinica, kako ih uči nekakove kćerke?“

Jur. I koliko je na Saleže?

Jur. Umrli su oni, ki su za nič delali učili: Učitelji se je pogodil, da onemre neki ter nekemi Saležani, da te mu na mesec placat nekoliko liri. Jedno lako, a drugo furbasto — to ti se brzo pogodilo. Kada se pak skupi spraviti la komo i furbasto, onput je vavek jedan, ki zostane našmiran. Ov put je zostala našmiran eni — učitelji.

Fr. A kako to?

Jur. Kada je pasalo nekoliko meseci, da je učitelji videl, da mu nijedan ne placi, ni sada, počel je on lepo govoriti svojej skolanom: — Ej, fijojo, dove n'bi?

Fr. A oni?

Jur. Oni su mu održusili, da oni mu neće platiti nič, zač da oni nisu naučili nič od njega, nego on od njih, pak da bi najbolje strelj, da njih on ča plati, a oni nju nju.

I tako su ti se oni natezali i natezali u nazad, je ostalo onako, kako ih je ono učelo: zero piju zero — fraka zero i resta zero, a to će po naša reč: — nič.

Franina i Jurina

Fr. Ala, ča čes mi dat, ako ti povem, kis bi?

Jur. Ti ćeš da ti dam? Nič ti ne ču.

Fr. Ti si bil na Pregrare, gore na Buzet.

Jur. To se zna, da sam bil. I ni misli.

Fr. Si l' te lamo zvali, ale si pak sal

od svoje volji?

Jur. Malo su me zvali, a malo sam

sam od svoje volji.

Fr. Ja mislim, da se nisi puno ni stra

zavoljio, da su onuda puti sve jed

teplji od drugega?

Fr. Ča te je dunke maglina nosila po ona

bregi?

Jur. Ja ne znam, ča me je nosilo, ma

znam, da san se vas zabilom, dokle sam

prišao na Pregarni.

Fr. Pak — kako je famo?

Jur. Joh i katalo! Sve gre, kako i p

hudicu.

Fr. To dunke, kako i puti nas?

Jur. Dve familije su tamo svemoguće, ko

zapovedaju: jedna danas, a jedna jutra

kako se trefi.

Fr. A kako je na Saleže?

Jur. Sve jedan tabak! Tu sam ti prisala pred

jednu privatnu kuću i čujem, kako nek

nutri predika: „Zero piju zero —

fraka zero — i svaki župan. Pošpijam malo

boho — a to ni tutre dece, ljudi, muških i ženskih, a mej njimi i župan — i svaki poslužnik

župan. Župan je nekakova mestrinica, kako

ih uči nekakove kćerke?“

Jur. I koliko je na Saleže?

Jur. Umrli su oni, ki su za nič delali

učili: Učitelji se je pogodil, da onemre

neki ter nekemi Saležani, da te mu na

mesec placat nekoliko liri. Jedno lako,

a drugo furbasto — to ti se brzo

pogodilo. Kada se pak skupi spraviti

la komo i furbasto, onput je vavek do

čijepi. I tako su ti se oni natezali i natezali

u nazad, je ostalo onako, kako ih je ono

učelo: zero piju zero — fraka zero i resta

zero, a to će po naša reč: — nič.

Boginje se nikako ne smiju da zataje, nego čim se zna, da je kdo od njih obolio.

Mora da se to smješta, prijavi općinskom

ili kotarskom lječničkom, koji će izaći u selo

sve odrediti, što je potrebno, da se bolest

daje sređi. Bolesnik se bezivotno

morati osamiti, a cijelo selo cijepi. Cijepi

lječenje je najbolje sredstvo protiv boginje i jedini spas. Kada dalde dodje lječenjem u selo,

da cijeli pučanstvo, onda se ne smije

pred njim bjezati i sakraviti, kako to naložit

mnogi čine, nego treba naprotiv sa

vjesno sabrati sve ukucane te ih ljepe

do vesti pre lječenika, da budu cijepljeni.

Jednako se moraju i sva sitna djeca cijepiti, kad dođe da to vrije, a poslije op

tedi u školu. Samo onaj, koji se više

puta u životu cijepio, siguran je, da ne će

dobiti boginje, a ako ih već dobije, zacieli

ne će od njih jako oboljeti ni umrijeti.

IZ SLUMA.

Naš općinski komesar.

Nikako ne možemo da zaboravimo dan 6. jula ove godine. Taj dan nam je zabranio naš općinski komesar školsku zbabavu, i za tako je bilo sve priznato i već trošak načinjen. Sada se loga dana, osoblju ovih dana, gđe nam naša mila dječja opet polaze školu. Ta naša dječja sada treba knjige, pištuće i druge školske potrebitine. A otkuda, da im to kupimo, kada ne možemo nijedne zaslužiti niti za sò. Naša su školska dječja mogla biti lijepo opskrbljena sa svim školskim potrebitinama, samo kada bi bila naš općinski komesar imao da nas malo više sreće. Zabava se je imala vršiti u korist školske djece. Nismo nijedne čuli, da je u to zbabran jedno tako nevinu i korisnu školsku zbabavu. Možemo mirne duše reći, da je općinski komesar oduzeo našoj djeци oko 500 L, što za nas nije malo.

Zato ga pozivamo, jer se ove godine sam skebi za našu školsku dječju, e da ih nabavi sive školske potrebitine. S onom zbabrom niti sebi, a niti oblastima učinio nikakvu čest. Sto bi nam on rekao, kada mu na pr. mi Slime ne bi htjeli platiti svoj dio za njegovu nadmetnicu? Naše ga žaljeve ruke hrane, i neka znade, da mi to najbolje osjećamo. To znade i naš g. komesar. Zato se uvelike čudimo njegovom postupku.

Ako mi, ne svega sreća ljubimo svoj jezik i svoj narod, neka nas ne smatra za protidržavne stvorove. Mi svoje ljubimo, a tudi poštujuemo. Tako ćemo biti i nadalje, te ćemo kao svjesni državljani činiti sve svoje dužnosti, kao što ih i činimo, a u isto vrijeme zahtijevamo i naša prava. I to u prvome redu da naše vlastiti općinske uprave, koju mi uzdržavamo. A Vi, gospodine komesare, znate, da imate nesmo pravice, nego i dužnosti!

IZ PAZINISTINE.

Sve za obraz, a obraz ni zì što!

Ne znamo, da li će oblasti uslušati naše molbe glede pouka u nadodamom satovima, u našem materinskom jeziku, ali mi smo sve učinili svoju dužnost, a sada je na oblasti da sama poštuje i izvršjuje vlasni zakon. To su poštne same mrvice sa bogatoprvenom stolicom, svi poput onog sa seljačenjem vrijeđaju Lazar, koji takođe da je dozvolio, da te mrvice sabire i poskupi. Te je vrelo ne-kulturna i skrajno nazračnačka i netočnjavačka činjenica! Ali za takse i poreze nismo gubavili Lazar, već državljanki prve kategorije.

Po našoj okolici obilazile nisu ljudi, koji navozavaju naš narod, da se upise u neke nacionalne stranke. Mi nismo protiv nikoga i postojimo, da je neko učinjenje stranaku, ali upozoravajući te lude da ne služe kakvom krvnim dogmatičkim načelima, da time obesje i zavaraju lude, da im kasnije sljede i moličeno nasledstvo. Mi nismo pristupe onim i onajevkim principima, koji idu za samoobranom i održavanjem našeg jezika i naše kulturu, pa smo uvjereni da će svaki rad u protivnom smjeru doživjeti krah i poraz, kao što se to već više puta dogodilo. Sve za obraz, a obrazni za sta, pa - makar na nos navališe...!

IZ LABINSTINE.

Naši jedi i novjeli.

Trežak je život Slavena na Labinstini. Mi smo ovduje u pravom smislu riječi bespravna raja. Italijani ne daju nam nikakva prava. U svakom pogledu hoće da nas polisnu i isrijebre sa lica zemlje. No usprkos toga da se ne damo, jer znamo, da je i ovaj pedali naši zemlji bilo nakrenut krvlju i znojeni naši otaci i predajevoda i da je moramo čuvati i braniti da zadnjega dana.

Osim političkih biju nis i druge nevolje. Redovito nam dolaze na vrata razni "fanti" sa pozivom, da platimo sad ovo, sad ono, a mi nemamo para niti za sol. Naše želje nam je da plaćanjem poreza, barem porezni ured bi mogli imati s nama više strpljenja.

Ljetina je bila vrlo slabla. Najprije je sisa stisnula zito, a zatim su došle sime kišice, koje su nam ostelile kurkuruš pasuli krumpli i drugie poljske proizvode.

Imaće moramo već sada svakih 10 do 15 dana zahajati u dućane, da nabavimo sebi živčne potrebstine. Trgovec pak - videći našu nevolju - neprestano dižu cijene svim živčnim namirnicama, tako da se moramo upropasti.

Barba Tonić.

IZ BUJA.

Rezultat zadnjeg marvinskog sarma.

Dne 26. pr. m. bio je kod nas marinški sarm. Selca su na taj sarmu doveli 201 vola, 143 krave, 12 teleci, 28 konja, 10 magra, 291 magarc, 346 krmaka, 10 glava ovaca i 6 koz. Volovi su se prodavali po 480 do 500 krovne po 400 do 450, teleci po 750 do 800 krovne kaže vage; konji po 1500 do 2000, magre po 1600 do 1800, magarci po 250 do 350, ovce po 250 do 300 i koze po 250 do 300 lira glava; krmci po 18 do 20 lira kg. žive vage. Štijenje se je prodavalo po 25 do 30, a slama po 12 do 16 lira kvintal. Vrijeme je bilo cijeli dan lijepo, ali unatoč toga zaključilo se vrlo malo pogodba.

Važno za one, koji goje bikove.

Nedavno se je protegnuo naše pokrajine (Istru, Trst i Gorice) italijanski zakon o poduzimanju stocarstva. Prema tom zakonu ne smije nitko držati bika za naskok, ako ga nije za to doobrila pokrajinska stocarska komisija. Onako, koji bude od sada unaprijed usprkos zakonske odredbe putast da njegov bik, koji nije potvrđen od pokrajinske komisije, skace po tudjim kramava, bit će kažnjeno sa globom od 50 do 100 lira. Stvar je vrlo ozbiljna. Karabinijeri i finansijski voditelj će u tom pogledu strogu kontrolu, jer im je već osigurana nagrada od 30 lira za svaki slučaj prestopka.

Politicki pregled

Politicki položaj u Jugoslaviji.

Počeo je položaj u Jugoslaviji još uviđaj nejasan. Prošlog tjedna podnijeo je vojni ministar, general Hadžić, demisiju. Iza njeve demisije počelo se odmah voditi pregovore za sruš koncentracijsku vladu, koja bi imala da provede sporazum sa Hrvatima. Vodstvo radikalne stranke, koja je reprezentirala većinu Srba, izjavilo se spremno, da stupi u takvu vladu. Ako se stranke slože glede koncentracijske vlade, onda će sigurno Davidović podnijeti ostavku u čelu vijeća ministara. U tom slučaju dobit će g. Lj. Jovanović na logu, da sastavi novu vladu, u koju će ući radikalni, demokrati, muslimani, klerikalci i eventualno radicevići.

Engleska pred novim izborima.

Nakon niti polputna godine dana Engleska se nalazi ponovno pred općim političkim izborima. Kako pri zadnjim izborima nije nijedna od triju političkih stranaka dobila absolutno većinu, to su se liberali, kao naslavljajući odlučili, između svojih starih i jačih kandidata, konzervativaca i do tada neugledne radničke stranke, za ovu potonju, računajući da će time popraviti svoj položaj na štetu konzervativaca, a ujedno da će se vodstvo radničke stranke kompromitovati pred širokim radničkim masama.

Medutim, nije se dogodilo ni jedno ni drugo, jer je konzervativna stranka ostala svejedno načinjena u Engleskoj, a ovaj zadnji Kongres radničke stranke, koji se držao ovih dana u Londonu, pokazao je, da MacDonald nije nista izgubio na popularnosti među svojim masama.

Takođe, čiji roditelji nisu iz Pazina, moraju stanovali u zavodu. Oni, koji staju učili, kod roditelja, podvrgnuti su glede školske obuke, rada i učenja istoj disciplini kao i oni, koji staju u zavodu.

Mladici se primaju u poljodjelsku školu

na temelju prijavnog ispita i to samo se

ljekovi sinovi iz Julske Krajine, koji svršili

pričku školu i koji su stupili u 16., a nisu

prekoračili 18. godinu života.

Oni, koji se žele upisati u napomenutu

školu moraju najkasnije do 25. oktobra t.

god., poslati pismenu molbu na ovaj naslov:

"Alla Direziona della R. Scuola pratica di agricultura in Pisino (Istria)." Molba mora biti vidljiva od načelnika dotične općine te opskrbljivana ovim priziloma:

a) Skolskom cipusicom, — b) domovincem,

— c) krsnim listom, — d) hrvatskom

sviđedždžom, — e) svjedodžbom dobrog

čuđorednog i političkog ponasanja i f) općinskom izjavom o obiteljskim prilikama

molično.

Svi oni, koji budu primljeni u školu, mora

će već umanjiti platu 100 lira kao

pristojbu za nabavu školskih potrebitina,

drugi ortidu, koja će se nakon dovršenja

nauka izručiti učenicima. Tko ne može

najedampat isplati određenog iznosa,

moći će to učiniti u dva obroka.

Svakl učenici mora biti opskrbljen sa

probijenim odijeljima i rubenicom, sa

otvorenim nogama, s posebnim

čepićem na nogama, s posebnim

čepić